

Vagy: COMMUNIO: D.U. 83 d PANIS, QUEM EGO DEDERO Jn 6, 52

A nagyböjt az isteni irgalmazás csodálatos, kiváltságos időszaka. Olvassuk a zsolnárt mintegy az Egyház nevében, majd olvassuk el még egyszer egészen önmagunkra vonatkoztatva. Így együk ezt a Kenyeret, melyben az irgalomnak megrendítő jelét és bizonyosságát hagyta ránk a könyörülő Isten.

A ke-nyér, amelyet én a-dok, az én tes-tem a vi-lág é-le-té-ért.

(4.t.) † *

Áldjad, én lelkem, az /Urat, * és egész bensőm az Ő szent /nevét. Áldjad, én lelkem, az /Urat, * és el ne felejtse semmi ádo/mányát! **Ant.** Ki megkönyörül minden gonosz/sá/godon, * ki meggyógyítja minden beteg/sé/gedet. Ki megszabadítja a pusztulástól é/le/te/det, * ki irgalmassággal és könyörülettel koronáz meg /téged. **Ant.**

Ki betölti javaival é/le/te/det, * és mint a sasé, megújul ifjú/ságod. Irgalmasságot cselekszik /az Úr, * és igazságot tesz minden bántalmat sz/enve/dőnek. **Ant.**

D.U. 68

1. Jézus Krisztus, az Atya Igéje, - Fényessége, örök Bölcsessége; - világba jött bűnösöket hívni - megtérésre, életre vezetni.
2. Negyven napig Jézus a pusztában - böjtölt értünk állhatatosságban, - a kísértő Sátánt, hogy legyőzte, - minékünk is példát adott erre.
3. Kereszttségben tudjuk mit fogadtunk, - a Sátánnak, hogy ellene mondunk, - testünket is fegyelemben tartjuk, - a léleknek szolgálatra adjuk.
4. Keresztységben meghaltunk a bűnnek, - Krisztus által élünk az Istennek, - kérve kérjük mennyei Atyánkat, - igazgassa jóra szándékunkat.
5. Jézus Krisztus, ki értünk szenvedtél, - példát adva negyven nap böjtöltél, - kérünk téged, hallgass meg most minket, - életedbe vedd föl életünket !

D.U. 67

1. Térj meg keresztény, hagyd el vételkedet, - jöjj és sirasd meg hűtlenségedet, - Húsvét közeleg, készítsd föl szívedet! 2. Penitenciát siess tartani, - üdvösségedre gondot viselni, - Krisztus titkait szívedbe fogadni. 3. Mutasd meg immár szeretetedet, - minden emberhez kedvességedet, - hogy betakarjad sok gonosz tettetted!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 73

1. Seregeknek hatalmas nagy Királya! - Könyörgésem trónodat megtalálja: - Mert szívemet bánat járja, - irgalmadat, kegyelmedet kívánja.
2. Hová menjek, kinek hajtsam fejemet? - Ki gyógyítja megsebesült szívemet? - Mert ha te is elhagysz engem, - elveszek, ha nem törlöd el bűnömet!
3. Ím előtted megalázom magamat, - földre hajtom szomorodott orcámat: - halld meg, Atyám, csendes szómat, - add meg, kérlek, szívből kívánt nagy jómat!

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA

Kikben vívja Krisztus e harcot? 2. *A vezeklőkben.* Az ősegyház a legnagyobb, nyilvános bűnökért nemcsak bűnbánatot, hanem nyilvános *vezeklést* követelt, hogy a közösséget romboló rossz a közösséget építő jó által ellensúlyoztassék. Az ünnepélyes vezeklés Hamvazószerdán kezdődött. A vezeklők hajukat levágták, tartózkodtak minden vendégeskedéstől, adás-vételtől, szórakozástól: *böjtléssel, búcsújárással, önsanyargatással* büntették magukat: nem áldozhattak, és a templom előcsarnokában tartózkodva kérték a többi hívek imádságát. Az Egyház pedig az egész nagyböjten át könyörgött értük, hogy a kemény próbába ne fáradjanak bele, hanem abból megerősödvé, megújulva jöjjenek elő. Bennük is lelki harcot vívott Krisztus, s győzelme Nagysütőtörtőn teljesedett be, amikor az egyház gyönyörű szertartás keretében visszafogadta és feloldozta őket. A vezeklők alakja a bűn komolyságára figyelmeztet minket. Semmi érv - még Isten irgalmának gondolata sem - vezethet arra, hogy könnyelműen vegyük a bűnt, melyért Isten saját Fiát sem kímélve követelt jóvátételt.

3. *Az összes hívekben.* A hívek nemcsak okulnak a keresztelendő hittanulók és a vezeklők böjti előkészületéből, s nemcsak állhatatosan imádkoznak értük, hanem lényegében ugyanazt élik át, ugyanazt a harcot vívják magukban, ha nem is ugyanúgy. Ami a keresztelésben velünk történt, azt évről évre meg kell újitanunk: meg kell halni a bűnnek, a bűnös vágyaknak, az ördög csábításainak, pompájának - tehát Krisztussal együtt fel kell szögeznünk önmagunkat a fára - , és sokkal jobban, mint eddig, az Istennek élni, a kegyelem gyümölcsseit teremni szeretetben, nyájasságban, fegyelemben, belső erőben - tehát Krisztussal együtt új életre feltámadni. Ami a vezeklőkkel történik, annak belsőleg velünk is meg kell történnie. Hamvazószerdán be kell állnunk a vezeklők közé, igazi, mély, az egész embert megrázó bűnbánattal kell állnunk Isten előtt - a bűneinkért meggyalázott, megsebesített, vérbe borított Krisztus-arc látvány előtt.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A év: 1 Sám 16, 1b. 6-7. 10- 13a / Ef 5, 8-14 / Jn 9, 1-41

B év: 2 Krón 36, 14-16. 19-23 / Ef 2, 4-10 / Jn 3, 14-21

C év: Józ 5, 9a. 10-12 / 2 Kor 5, 17-21 / Lk 15, 1-3. 11-32

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 66

1. Bűnös lelkek, tisztulásra, Szentmisére jöjjetek, - Keresztúton elkísérni azt, ki meghalt értetek. E nagyböjti szent időben bánat könnye hulljon bőven, - hogy megmossa lelketek. 2. Ezredeken harsog által a próféták szózata: - Bízatok, mert el fog jönni a fájdalmak Férfia. Ő hordozza terheinket, átvállalja bűneinket, - meggyógyultok általa. 3. Krisztus vérén tört meg a bűn és megtört a kárhozat, - Krisztus vére az oltárról újra most az égbe hat. Ő az Újszövetség papja, önmagát itt bemutatja, - ő, egyetlen Áldozat!

INTROITUS: D.U. 64e LÆTARE, JERUSALEM Iz 66, 10-11 / 121. zs.

Vigadozzál Jeruzsálem! Egykor a keresztésre készülők egyik beavatási szertartásának napja volt, a stációs templom pedig egy jeruzsálemi zarándoklat célpontja. *Ma szólhat az orgona, feldíszíthetjük az oltárt, a viola színt szabad rózsaszíne nyihitni.* Az Egyházhoz, a mennyei Jeruzsálemhez való tartozásunk fölött érzett vígasság vasárnapja. A keresztelésre készülők ujjongásával kell felismernünk azt a kegyelmet, hogy az Egyházhoz tartozhatunk, hogy anyai gondoskodását élvezhetjük, hogy ő táplál minket igéjének, szentségeinek tejével, de táplál szokásaival, szertartásaival, sőt a böjttel és önmegtadással is. Nem vagyunk elhagyott gyermekek, nem vagyunk hontalanok: e szent városban lakva részeseitünk a húsvéti titokban.

Vigadozzál, Je-ruzsálem! Gyűljetek egy-be, kik sze-re-ti-tek őt,

Vigaszának te-jé- vel hogy be-tel-je- tek. (5. t.) *

Vigadtam, mikor azt mondták /nékem: * Fölmegyünk az Úr há/zába!
Itt állnak immár /lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Jeru/zsálem! **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

NAGYBŐJTI KYRIE: D.U. 414

Kyrie eleison! **N:** Nagyhatalmú Isten, könyörülj e népen! Uram, irgalmazz minekünk
Christe eleison! **N:** Ádám atyánk vétkét, Te mostad le szennyét!

Krisztus kegyelmezz minekünk!

Kyrie eleison! **N:** Mit a bűn hajdan elveszte, Szent Fiad nekünk megnyerte!

Uram, irgalmazz minekünk!

GRADUALE: D.U. 64e / 1 LÆTATUS SUM 121.zs. 1.7.

Kívánjuk az Egyháznak, hogy soha ne fogyjon ki az üdvös tanításnak, az életszentségnek, a bölcs vezetésnek tápláléka: legyen tornyaiban, szellemi raktáiraiban mindig bőség, s legyen saját nevéhez méltó (Jeruzsálem= a Béke városa)

R. Vigadtam mikor azt mondták nékem: * „Fölmegyünk az Úr házába!”

V.1) Itt állnak immár lábaink * csarnokaidnak küszöbén, ó Je/ruzsálem!

Fölmegyünk...

V.2) A te erős falaid közt † honoljon békesség, * és magas tornyaidban legyen min/dig bőség! **Fölmegyünk... Vigadtam...**

Vagy:

VÁLASZOS ZSOLTÁR:

A Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom. 22. zs. 1. v.

B Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad. 136.zs. 6.v.

C Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr. 33.zs. 9a v.

TRAKTUS: (Mellélkelve) D.U. 64e / 2 QUI CONFIDUNT 124. zs. 1-2

A szent város, Jeruzsálem, és temploma, Sion (tehát az Egyház és szentélyei) Isten különös oltalmát élvezik. Aki itt tartózkodik, akit a keresztség e város polgárává tett, az részesül ebben az oltalomban.

Vagy : EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

A „ Én a Világ világossága vagyok ”, mondja a mi Urunk, * Aki engem követ, övé lesz az élet világossága. Jn 8,12

B Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, * hogy örökké éljen minden őbenne hívő. Jn 3,16

C Fölkelek, és atyámhoz megyek, † azt mondom néki, * „ Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. ” Lk 15,18

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G. H. 108 LAUDATE DOMINUM 134.zs. 3. 6. 2.5.13. 14. 20.21

A templomba, a mennyei Jeruzsálem földi előcsarnokába vezetett zarándoklatunk viszi az áldást mondó és áldást hozó eukarisztikus adományokat az oltárhoz.

Dicsérjétek az Urat, mert ő jóságos, - zengjétek az ő nevének, mert édességes, + **R.) Mindent, /amit akart, * megcselekedett az Úr a mennyben és /a földön.**

V. 1) Áldjátok ti, akik az Úr házában álltok, - a mi Istenünk házának csarnokaiban, + mert én megismertem, / hogy nagy az Úr, † és a mi Istenünk minden istenek fő/lött való. **R.)**

V. 2) Uram, a te neved örökké való, - és emlékezed századokról századokra, + ítéletet tesz az Úr az /ő népén, † és megvigasztalja az ő szol/gájt. **R.)**

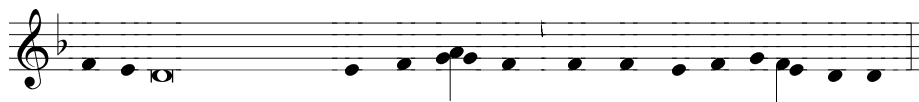
V. 3) Kik féltétek az Urat, áldjátok az Istent, + áldott legyen az /Úr Sionból, † az Úr, aki Jeruzsálemben la/kozik. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 64e / 3 JERUSALEM QUÆ ÆDIFICATUR 121.zs. 3-4

Az áldozásban mi, az Úr nemzetségei felmegyünk az Ő házába, és részesedünk abban a bőségben, mely csak itt található. Együttal megtaláljuk itt a testvéri közösséget és a valódi Sálemet, lelki békességet.

Jeruzsá-lem mily nagy városnak é- pült, egybeillik annak minden része.

O-da mennek föl a nem-zet-sé- gek, nem-zet-sé-ge- i az Úr-nak.

(1.t.) † *

Vigadtam, mikor azt mondták /nékem: * „Fölmegyünk az Úr há/zába!”
Ott állnak az ítéletnek /székei, * Dávid házának /trónjai. **Ant.** Könyörögjétek békét Jeruzsálemnek, és /mondjátok: * szerencsés legyen, ki szeret /téged! A Te erős falaid közt honoljon /békesség, * és magas tornyaidban legyen mindig /bőség. **Ant.**
Atyámfiáiért és barátaim /miatt, * békességet kívánok /néked. Mert a mi Urunk, Istenünk lakóhelye benned /vagyon, * kívánok minden jót /néked! **Ant.**